

Full diocesà

8 de març del 2020

p4 – Col·laborem amb el Seminari Major

p5 – Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes

Mirar el Crucificat

Una citació de la Segona Carta als Corintis –«En nom de Crist us demanem que us reconcilieu amb Déu» (2Co 5,20)– és el punt de partença del Missatge de Quaresma 2020 del papa Francesc. El Pontífex dóna cinc consells als cristians perquè «escoltem la crida a deixar-nos reconciliar amb Déu, fixem la mirada del cor en el Misteri Pasqual i ens convertim a un diàleg obert i sincer amb el Senyor».

El Misteri Pasqual, font de conversió «L'alegria del cristià brolla de l'escolta i de l'acceptació de la Bona Notícia de la mort i resurrecció de Jesús: el *kerygma*», indica el Papa. I prossegueix: «Qui creu en aquest anunci rebutja la mentida de pensar que som nosaltres els qui donem origen a la nostra vida, mentre que en realitat neix de l'amor de Déu Pare.» En canvi, «si preferim escoltar la veu persuasiva del "pare de la mentida" (cf. Jn 8,45) correm el risc d'enfonsar-nos en l'abisme del contrasentit, experimentant l'infern ja aquí a la terra, com lamentablement ens testimonien molts fets dramàtics de l'experiència humana personal i col·lectiva», afegeix.

Per a Francesc, «la Pasqua de Jesús no és un esdeveniment del passat: pel poder de l'Esperit Sant és sempre actual i ens permet de mirar i tocar amb fe la carn de Crist en tantes persones que sofreixen».

(Continua a la pàgina 6.)

«La seva cara es tornà resplendent com el sol»

Diumenge II de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

(12,1-4a)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

(Salm 32)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

(1,8b-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls

i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

(17,1-9)

«Pere va dir a Jesús: "Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies"»

«Escolteu-lo»

Joan Mir Tubau, prev.

En el relat de la Transfiguració de Jesús, enguany segons la versió de Mateu, hi trobem elements literaris manllevats a l'Antic Testament: hi ressona l'episodi del Sinaí i altres imatges simbòliques, pròpies de la literatura apocalíptica, que serveixen per a subratllar la presència i proximitat de Déu.

S'esmenten dos grans personatges de l'Antic Testament: Moisès i Elies, que representen la Llei i els profetes i, per tant, l'Antiga Aliança. També hi reconeixem algunes semblances amb el relat del Baptisme de Jesús: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat.»

La veu que surt del núvol revela la divinitat de Jesús. Ell és el nou Moisès; per això cal escoltar-lo, obeir-lo, seguir-lo. Pere, Jaume i Joan es prostren de front a terra en senyal de reconeixement.

La Transfiguració és signe i anunci de la Resurrecció. Però no hi ha resurrecció sense baixar de la muntanya i submergir-se de nou en la realitat de cada dia i intentar transformar-la segons el voler de Déu. I en aquesta missió cal comptar amb la incomprensió, el rebuig, la creu. Així ho va viure Jesús, i així s'ha de preparar per a viure-ho qui vulgui ser deixeble seu.

La Transfiguració és per a Pere, Jaume i Joan un moment privilegiat en el seu camí personal de creixement espiritual: prenen consciència de la grandesa i fortalesa d'aquell a qui segueixen i en qui han posat tota la seva confiança.

La imatge

Jesús, amb la cara resplendent com el sol i els vestits blancs com la llum, en companyia de Moisès i Elies, i, per arrodonir-ho, amb la veu del Pare que el proclama com a Fill, atorga als deixebles un tast de la benaurança celestial.

Tant, que només gosen dir de fer-hi tres cabanes, que la visió no tingui fi. Tanmateix, baixaran de la muntanya i viuran els moments durs de la creu.

La Transfiguració de Crist (1830). F. Rosaspina

Agenda

Lit. hores: Setmana II

9 dilluns

—Santa Francesca Romana
—Sant Pacià
—Sant Gregori Nisè
Dn 9,4b-10/Salm 78/Lc 6,36-38

10 dimarts

—Sant Caius
—Sant Càndid
—Sant Melitó
Is 1,10.16-20/Salm 49/Mt 23,1-12

11 dimecres

—Sant Eulogi de Còrdova
—Santa Àurea (Oria)
Jr 18,18-20/Salm 30/Mt 20,17-28

12 dijous

—Sant Innocenci I
—Sant Lluís Orione
Jr 17,5-10/Salm 1/Lc 16,19-31

13 divendres

7è. aniversari de l'elecció del Papa Francesc
—Sant Nicèfor
—Sant Roderic
—Santa Patrícia
Dia d'abstinència
Gn 37,3-4.12-13a.17b-28/Salm 104/Mt 21,33-43.45-46

14 dissabte

—Santa Florentina
Mi 7,14-15.18-20/Salm 102/Lc 15,1-3.11-32

15 diumenge III Quaresma /Cicle A

—Santa Madrona
—Santa Lluïsa de Marillac
Ex 17,3-7/Salm 94/Rm 5,1-2.5-8/
Jn 4,5-42

Col·laborem amb el Seminari Major!

Seminari Major

Tal com vam anunciar en el Full de diumenge passat, d'aquí a poques setmanes celebrarem el Dia del Seminari, concretament el 22 de març. Publiquem en aquest número els llocs als quals els seminaristes oferiran el seu testimoni el pròxim diumenge dia 15 de març:

- Parròquia de Sant Llorenç de Morunys, Jordi Marquès.
- Parròquia d'Avià i parròquia de la Poble de Lillet, Josexu Santos.
- Parròquia de Torà, Jacob Budz.

Com veureu aviat a les vostres parròquies, els seminaristes han editat uns fullets en els quals expliquen el projecte de futur que volen compartir amb tots nosaltres: «Han sentit una crida a ser mossens.» Per tal de poder formar-se necessiten la nostra ajuda,

la nostra col·laboració. Com podem ajudar-los?

Hi ha moltes maneres; la més senzilla és amb la col·lecta del Dia del Seminari (trobareu els sobres de donatiu a les vostres parròquies). Però també es pot fer un ingrés bancari o una subscripció periòdica. En el fullet que ells han editat hi ha totes les dades necessàries per a fer aquest ingrés o bé aquesta subscripció. Recordeu que tots els donatius fets poden desgravar!

També si algú vol pot ajudar de manera material, ja que necessiten llibres, roba, material d'acampada, vehicles...

Per a més informació, es pot contactar amb el correu seminarimajor@bisbat-solsona.cat o amb el tel. 638 94 91 34.

Cateaventura 2020

14 de març a Balsareny

El dia 14 de març a Balsareny tindrà lloc la Cateaventura, la trobada per a nois i noies de catequesi del bisbat.

L'objectiu de la Cateaventura és reunir els nois i noies de 2n de primària a 2n d'ESO per tal de compartir una jornada amb activitats de catequesi, jocs, l'eucaristia i presentar les Catecolònies de l'estiu.

L'equip de catequistes de les Catecolònies convida i anima tots els nens i nenes de les parròquies, les seves catequistes i els mossens a participar en la trobada que començarà a les 10 del matí i acabarà a les 5 de la tarda.

Per a accedir a la resta d'informació (autocars, preus, horaris, etc.), podeu trucar a la vostra parròquia o bé a: 680 96 87 37 – Mn. Abel Trulls – atrullsn@hotmail.com

No us ho perdeu!!

Tenim un projecte que volem compartir

XXX Assemblea de l'Hospitalitat de Lurdes, a la parròquia de Súria

Hospitalitat de Lurdes

El dia 16 de febrer la parròquia de Súria va acollir l'assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes. Els participants van arribar al Teatre Foment Cultural de la parròquia, on foren rebuts pel consiliari de l'Hospitalitat i rector de Súria, Mn. Joan Casals. Durant l'assemblea es van presentar la memòria de les activitats del 2019, el programa de les activitats previstes per al present any 2020 i l'estat de comptes. També es va presentar el pròxim pelegrinatge a Lurdes de França, que tindrà lloc del 6 al 10 de juny. La novetat del pelegrinatge d'enguany serà la participació de tots

els pelegrins, personal de servei i malalts en l'espectacle musical *Bernadeta de Lourdes*. Abans d'acabar l'assemblea, Mn. Joan Casals va parlar sobre el tema pastoral de l'any 2020, «Jo sóc la Immaculada Concepció». A les dotze del migdia el grup va dirigir-se a l'església de Sant Cristòfol, on se celebrà l'eucaristia, presidida per Mn. Joan Casals i molt participada per la feligresia surienca, amb acompanyament musical. Com a final de jornada es van aplegar al restaurant Solers de Santpedor, on van compartir un dinar de germanor, en espera de retrobar-se a Lurdes de França el mes de juny.

«Fecomunitat», a la parròquia de Solsona

Des del dia 13 de febrer, a la parròquia de Solsona té lloc una nova iniciativa anomenada «fecomunitat». Aquestes trobades setmanals, impulsades pel bisbe Xavier com a rector temporal de la parròquia i organitzades per l'equip Alpha, volen ser unes trobades a l'estil de les primeres comunitats cristianes.

Més de trenta persones es varen aplegar, el primer dia, entorn de l'ensenyament del pastor diocesà, la pregària, l'eucaristia i l'àpat, per gaudir junts d'una nit de fraternitat i comunió.

Les trobades tindran lloc cada dijous de 19:30h a 21:30h fins al mes d'abril. Recordem que, enguany, la parròquia de Solsona no duu a terme el curs Alpha i en el seu lloc es fan aquestes trobades.

Informa: Parròquia de Solsona

«Compartir amb caritat fa l'home més humà»

Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2020

(Prové de la pàgina 1.)

Urgència de conversió

El Papa indica que «és saludable contemplar més a fons el Misteri Pasqual, pel qual hem rebut la misericòrdia de Déu. L'experiència de la misericòrdia, efectivament, és possible tan sols en un diàleg de cor a cor, d'amic a amic. Per això l'oració és tan important en el temps quaresmal».

I és que, «més que un deure, ens mostra la necessitat de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté. De fet, el cristià resa amb la consciència de ser estimat sense merèixer-ho. L'oració pot assumir formes diferents, però el que veritablement compta als ulls de Déu és que penetri dins de nosaltres, fins a arribar a tocar la duresa del nostre cor, per a convertir-se cada vegada més al Senyor i a la seva voluntat».

L'apassionada voluntat de Déu per dialogar amb els fills

«El fet que el Senyor ens ofereixi una vegada més un temps favorable per a la nostra conversió, mai no hem de donar-ho per descomptat. Aquesta nova oportunitat hauria de suscitar en nosaltres un sentit de reconeixement i sacsejar el nostre ensopiment. Malgrat la presència —a vegades dra-

màtica— del mal en la nostra vida, igual que en la vida de l'Església i del món, aquest temps que se'ns ofereix per a un canvi de rumb manifesta la voluntat tenaç de Déu de no interrompre el diàleg de salvació amb nosaltres.»

Una riquesa per compartir, no per acumular

Per a Francesc, «posar el Misteri Pasqual en el centre de la vida significa sentir compassió per les nafres de Crist crucificat presents en les nombroses víctimes innocents de les guerres, dels abusos contra la vida tant del no nascut com de l'ancià, de les múltiples formes de violència, dels desastres mediambientals, de la distribució injusta dels béns de la terra, del tràfic de persones en totes les seves formes i de la set desenfrenada de guanys, que és una forma d'idolatria».

Finalment, el Papa adverteix que «avui continua essent important recordar als homes i dones de bona voluntat que han de compartir els seus béns amb els més necessitats mitjançant l'almoïna, com a forma de participació personal en la construcció d'un món més just», perquè «compartir amb caritat fa l'home més humà, mentre que acumular comporta el risc que s'embruteixi, ja que es tanca en el seu propi egoisme. Podem i devem anar fins i tot més enllà, considerant les dimensions estructurals de l'economia».

«Hi ha punts del Concili que continuen vigents»

Mn. Joan Pujol, prevere d'Urgell

Mn. Joan Pujol és arxiprest de la Noguera i rector de Santa Maria de Balaguer. La seva tasca en el Concili Provincial Tarraconense (CPT) fou principalment la relació amb els mitjans de comunicació social (MCS), les notes de premsa de les sessions de Sant Cugat i la participació activa en les deliberacions de la Secretaria General.

Quin és el record més intens dels dies de la celebració del CPT?

Abans de la celebració del Concili, l'etapa de preparació ja va significar per a mi un enriquiment espiritual i pastoral extraordinari, de contacte amb moltes persones significatives i una experiència important de sinodalitat i de treball en comú, sobretot en la tasca encomanada per la Secretaria del CPT de contacte amb els MCS. En el treball de grup i en les sessions del Concili a Sant Cugat i a Tarragona, l'experiència espiritual i pastoral es va veure potenciada amb el diàleg, les intervencions i el contacte amb moltes i diverses realitats pastorals, posades en comú, reflexionades conjuntament i finalment votades amb responsabilitat. Una experiència que ha marcat la meua vida i el meu ministeri sacerdotal.

Quins van ser els temes en què va intervenir més i com era el clima de treball?

Allà ressonaven amplament les propostes que es votaven en les sessions plenàries. «L'anunci de l'evangeli a la nostra societat», nucli del primer tema, és el que em va suscitar més interès, per la seva actualitat en aquell moment. El fruit del Concili Provincial amb les seves 170 propostes ha estat un magnífic mosaic d'iniciatives pastorals que han anat arrelant de mica en mica a les diferents parròquies i bisbats i han donat lloc a moltes reflexions en els Consells Presbiterals i Pastoral. El clima que es va crear i viure va ser molt significatiu i d'aquest esdeveniment han nascut i s'han enfortit amistats i iniciatives pastorals, apreses en el decurs dels debats i aplicades a diferents parròquies.

Què ha significat per a Catalunya el CPT i en quins punts cal continuar treballant?

Crec sincerament que el mateix fet de la seva acurada pre-

paració i la seva celebració, festiva i significativa de la unitat i la diversitat de l'Església que peregrina a les diòcesis amb seu a Catalunya, és potser el valor més important del CPT. Una experiència de sinodalitat, de comunió entre els diferents bisbats, de germanor i de llibertat a l'hora de manifestar i defensar les opinions i propostes pastorals. Hi ha punts que continuen vigents actualment: «Com evangelitzar avui en un món pluralista i secularitzat?» «Com renovar les nostres comunitats cristianes, especialment les parròquies?» «Com intensificar el procés de la iniciació cristiana i de la formació continuada?» Tot això serà possible si som capaços de recuperar l'esperit i les resolucions del CPT i posar-les en pràctica.

Testament vital

Xavier Novell, bisbe de Solsona

No sabem si l'eutanàsia i el suïcidi assistit acabarà essent legal o no i, sobretot, si ho arriba a ser, fins a quin punt s'abúsarà de l'esclatxa legal com es va fer durant tot el temps de la primera llei de despenalització de l'avortament. Tampoc sabem com serà el final de la nostra pròpia vida. És per aquest motiu que, des de fa anys, l'Església recomana la signatura d'un testament vital on cadascú deixi clar, a les persones que el vetllaran en la darrera etapa de la vida, què vol i què no vol en cas d'incapacitat per decidir per un mateix.

«L'Església recomana la signatura d'un testament vital on cadascú deixi clar què vol i què no vol»

Els partidaris de la legalització de l'eutanàsia i del suïcidi assistit també parlen de testament vital, però amb la finalitat contrària a la que l'Església proposa.

El testament que us recomano —que trobareu a la pàgina web i properament en el full diocesà i a les vostres parròquies— és:

- En primer lloc, un bon exercici personal per a pensar en la mort i en l'esperança cristiana de la vida eterna. Per això el testament comença amb una professió de fe.
- En segon lloc, l'exclusió de l'obstinació terapèutica —accions mèdiques desproporcionades per allargar artificialment la vida quan aquesta ja no és viable en condicions bàsiques (alimentació, respiració...) normals—.
- En tercer lloc, l'exclusió, també, de l'eutanàsia —acció terapèutica que, per evitar el dolor o una situació de malaltia crònica, procura volgutament i intencionalment la mort—.

– En quart lloc, un permís per a la sedació pal·liativa —calmants que pal·lien el dolor molt greu però que fan perdre la consciència i avancen unes hores o dies la mort ja irreversible—.

Com us deia la setmana passada, és igual de lícit moralment demanar o rebutjar aquest tipus de sedació i la dimensió existencial d'aquesta decisió fa difícil carregar-la sobre la voluntat d'una altra persona. Molts ho hem viscut de prop i ho sabem. També sabem com n'és de difícil demanar amb claredat al metge o als familiars si hom s'està morint. Jo no vull, arribat el cas, que m'ocultin que em moro. Tampoc vull carregar la responsabilitat de decidir una sedació pal·liativa als meus germans o nebots. Jo prefereixo deixar-ho clar amb aquest testament i per això ja l'he signat i ja els hi he entregat.

– Finalment, una petició de ser assistits sacramentalment i espiritualment per un ministre de l'Església catòlica en els darrers moments de la vida.

Aquest document que us proposo és un model i cadascú, com jo he fet, el port adaptat en aquells detalls que cregui oportuns. No perdeu, però, mai de vista que la vida és un do de Déu i que el suïcidi o l'eutanàsia —la seva versió ligh—, quan és una decisió lliure i conscient, és un pecat greu irreversible.

